

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo _____ **Datum** 23. 3. 2012

Skupina divadla DUS **Vaše jméno** Christina Papadopulosová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 18 **Pohlaví** žena

Studium ZŠ **Povolání** studentka BiGy

Poznámky

Přepis rozhovoru

A: Jak trávíš volný čas?

B: Volný čas trávím poněkud různorodě. Věnuju se umění, zpívám a pak různě, hraju volejbal no a jsem skautka, takže je to takové jako..pestré.

A: Co z toho považuješ za kulturu?

B: Za kulturu zpívání a tak třeba skauting určitě taky, že jo, protože je to v podstatě postavené na částečně i jakoby takovém nějakém myšlenkovém duchovním základu, takže určitě taky .

A: A chodíš do divadla? Myslím tím i mimo školu.

B: Hm.

A: S rodiči nebo s kamarády?

B: Do divadel chodím..s rodiči většinou ne, protože mám malé sourozence, takže většinou rodiče zůstávají doma, takže chodím buďto vlastně s kamarády nebo i se školou tak jakoby nepovinně navštěvujeme právě různé takové experimentální scény. Když chodím sama, tak chodím dost často právě na Hudební scénu do Janáčkova, třeba na opery a tak.

A: Která další divadla navštěvuješ?

B: Tak Provázek třeba nebo HaDivadlo, Buranteatr..to je asi všechno.

A: Podle čeho si ty divadla vybíráš? Podle herce nebo ...

B: Podle herce jak kdy..Třeba kvůli hercům mám ráda Buranteatr, třeba Michala Isteníka, ten je takový sympatický. A hry jinak asi podle titulu, no.

A: Podle titulu, to znamená, že pokud to třeba znáš ten titul..

B: No, tak dost často pokud je to třeba ztvárnění nějakýho klasickýho třeba dramatu nebo tak, tak mě zajímá jakoby to srovnání, protože třeba dost často se mně stane, že jsem to četla, takže mě zajímá jakoby to zpracování.

A: Čteš divadelní recenze?

B: Divadelní recenze většinou..Tak, pokud se na něco chystám, tak si přečtu o čem to je, popřípadě třeba s lidma, kteří už to viděli. A divadelní recenze čtu i třeba spíš po tom, co jsem to viděla, abych jakoby ten svůj názor srovnala, takže jakoby si to přečtu až potom a ne dopředu, abych si tím připadala jako ovlivněná a nečekal, že v tom uvidím něco, co bych v tom třeba jinak neviděla nebo tak. Jakože většinou se to snažím si zhodnotit sama a pak třeba srovnat jakoby třeba s těmi kritikami nebo tak.

A: Máš nějaké nejoblíbenější divadlo?

B: Nejoblíbenější, to je těžko říct. Třeba Buranteatr je mně většinou takhle sympatickej tím zpracováním. V Huse je to jak co, tam jako je to fakt prostě divadlo od divadla, co jako mně sedne, no. Ale jinak mám jako ráda Janáčkovo, takže jakoby klasická divadla i.

A: Vzpomeneš si, kdys byla v DUS poprvé?

B: Tak rok zpátky možná..dva možná, tak nějak.

A: To bylo se školou?

B: Jo, to bylo se školou.

A: A nevíš, na jaké představení?

B: To byl Faust.

A: Pamatuješ si nějaké dojmy z toho?

B: Faust. Totiž to bylo asi poprvé, co jsem viděla takový jako..takový divadlo. On jako strašně silně na mě zapůsobilo, protože mně přijde, že většinou tam jako ty tituly, co se dávají právě u Stolu, jsou takový hodně jako filozofický. A to jsem byla ve druháku, takže to jako na mě docela jako zapůsobilo. Hrozně se mně líbil ten výkon toho hlavního herce, už si nevzpomenu, kdo to hrál, ale jakože se mně to líbilo a bylo to takový prostě silný představení, takový první v podstatě.

A: Jak často tam chodíš?

B: Hm..tam moc často nechodím, viděla jsem tam asi tři nebo čtyři hry, tak nějak.

A: A bylas tam někdy i sama za sebe nebo vždycky jenom se školou?

B: No, ono to se školou není tak úplně se školou, protože jakoby to není tak, že bysme to měli prostě povinný nebo tak. Spíš, že většinou dostáváme třeba nabídky jakože naše paní učitelka to studuje, takže většinou pokud ji něco zaujme takhle přímo, tak nám jakoby nabídne, že bychom na to mohli jít, třeba tak nějak jakoby s přáteli, s tím, že ona nám doporučí nějaký titul nebo něco takového. Takže tam jsem v podstatě byla vždycky jakoby s děčkama ze třídy.

A: Takže sis nikdy nenašla sama, co se tam hraje?

B: Ne, to jsem nehledala, no.

A: Vzpomeneš si na nějaké další představení, co se ti líbilo?

B: Teď nedávno jsem viděla Zapomenuté světlo a to se mi líbilo, působilo to na mě strašně zvláště, ale jako takovej pozitivní dojem jsem z toho měla výslednej. Takže to je určitě dobrý, no.

A: Šla jsi někdy do divadla sama?

B: Jo, určitě.

A: Nemáš s tím problém?

B: Ne.

A: A nejčastěji chodíš teda s přáteli?

B: Jo.

A: Máš nějaké oblíbené herce v DUS?

B: V DUS? Já si nevzpomenu, jak se ten herec jmenuje. Takový postarší a většinou hraje nějakou smrtku nebo něco takovýho. Takovej jakoby fakt už starší pán a působí na mě strašně takovým jako moudrým dojmem, tak hrozně jako dobře na mě působí. Právě v tom Zapomenutým světle hrál nějakou Smrtku a..no, teď už si nevzpomenu ještě v čem dalším. Ale ten na mě prostě působí tak jako..tak jako normálně a tak prostě sympaticky, takovej člověk, kterež jako asi ví, co dělá.

A: Takže si myslíš, že kdybys věděla, že v nějakém představení hraje, že bys tam šla jenom kvůli němu?

B: Jako asi bych o tom uvažovala, no.

A: Jak se ti líbí prostor DUS? Je to rozdíl oproti třeba Janáčkově nebo i té Huse.

B: Je, je, to určitě. Tak mně se to tam líbí v podstatě jakoby tak nějak..jako ty hry, co se tam dávají, tak si myslím, že se tam hodí, že jsou to většinou takové hry prostě o pár hercích, jako tak čtyři nejvíc většinou a že mně to tam přijde takové komorní, takové...takový prostě příjemný prostředí, já si myslím, že je to fajn, že je to taková jako změna oproti jiným divadlům. Jako i různé jiné experimentální scény prostě vždycky je to větší prostor a tohle mně přijde takový, že se to hodí k tomu, co se tam hraje.

A: A nevadí ti třeba, že jsi kolikrát jen pár centimetrů od těch herců?

B: Ne, to mně právě přijde dobrý, protože je člověk tak jako v kontaktu prostě s tím hercem, to mně přijde fajn.